

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **D. K.**, zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Kolín, Legerova 148, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 21, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 28. 7. 2017, č. j. 72 A 13/2016 – 21, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností žalobce (dále „stěžovatel“) napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 28. 7. 2017, č. j. 72 A 13/2016 – 21, kterým krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2016, č. j. KUZL-17020/2016, jímž žalovaný změnil formulaci výroku správního rozhodnutí I. stupně vydaného Městským úřadem Vsetín dne 20. 1. 2016, pod č. j. MUVS 8994/2015/OSA/Vr/21. Posledně uvedeným rozhodnutím byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Přestupku se měl dopustit tím, že dne 11. 8. 2015 v 6:55 hod v obci X, na silnici I/49, v blízkosti bývalého hraničního přechodu ve směru jízdy od obce X, řídil motorové vozidlo Volkswagen Caddy, RZ, i když mu byl dne 12. 7. 2015 zadržen řidičský průkaz. Za tento přestupek byly žalobci uloženy pokuta ve výši 5.000 Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců a paušální náhrada nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Stěžovatel se kasační stížností domáhá zrušení rozsudku krajského soudu z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s.

[3] Návrh na odkladný účinek stěžovatel odůvodnil tím, že mu hrozí „*nenapravitelná újma*“, a to v důsledku ztráty zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění. Mobilitu pro soukromé účely je schopen kompenzovat prostřednictvím hromadné dopravy. Ve vztahu k zaměstnání, kde vykonává činnost obchodního zástupce, však takto postupovat nemůže. Pro efektivní výkon zaměstnání je potřebnou mobilitu možné zajistit výhradně používáním automobilu. Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by tak utrpěl nepoměrně větší újmu, než by mohla vzniknout jiným osobám. Stěžovatel se rovněž nedomnívá, že by přiznáním odkladného účinku mohlo dojít k závažnému ohrožení veřejného zájmu.

[4] Zdejší soud si k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku nevyžádal vyjádření žalovaného, neboť by nijak nemohlo ovlivnit výrok tohoto usnesení. V nyní posuzované věci se totiž Nejvyšší správní soud existencí stěžovatelem tvrzených skutečností nezabýval, neboť ani jejich případné splnění nemá pro rozhodnutí ve věci žádný význam. Ze spisu krajského soudu totiž zdejší soud zjistil, že stěžovatel v řízení před krajským soudem nepožádal o přiznání odkladného účinku žalobě. V dané věci rovněž zákon s podáním žaloby systaci účinků napadeného správního rozhodnutí nespojuje. Případně přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti, vztahující se pouze na napadený rozsudek krajského soudu, by tak neměl pro stěžovatele žádný význam, neboť by nemohl nic změnit na již existující vykonatelnosti pravomocného správního rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2017

Mgr. Radovan Havelec v. r.
předseda senátu